

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	misna nakana	
NEDJELJA, 18. travnja TREĆA VAZMENA NEDJELJA Hermogen, Roman	8.00	Za Tomislavovo zdravlje
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	
	17.00	† Karlo Zelenika; zahvala za zdravlje
	18.30	† Stjepan i Jožefa Slaviček; † Marko Krvavac i ob.
PONEDJELJAK, 19. travnja Sv. Lav IX., papa	18.30	† Jelena, Tatjana, i Marija Ivanec † Josip Jambrec
UTORAK, 20. travnja Sv. Anicet, papa	18.30	† Ana i Marko Majetić; † Željko Kosina; † Lidija Domović; † iz ob. Jelušić
SRIJEDA, 21. travnja Sv. Anzelmo, biskup Canterburyja, crkveni naučitelj	18.30	† Jozo i Ana Šumić; na nakanu
ČETVRTAK, 22. travnja Sv. Soter, papa	18.30	† iz ob. Domović
PETAK, 23. travnja Sv. Juraj, mučenik	18.30	† iz ob. Andrić; † Zdenka Fuček
SUBOTA, 24. travnja Sv. Fidel Sigmarigenski, mučenik	18.30	† Ratko Grbavac; † Stjepan Čop
NEDJELJA, 25. travnja ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA Nedjelja Dobrog Pastira Marko, Markica	8.00	
	9.30	Za sve žive i pokojne župljane
	11.00	† Marko Vojnovac; † Anastazija, Valentin, Franjo i Stjepan Hleb
	17.00	
	18.30	Zahvala za dobročinstva; na nakanu za svećenike

Izdaje: **ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB**
 tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr;
 e-mail: zupa@malaterezija.hr
 Odgovorni urednik: vlč. **MARIO PAVIĆ**, župnik
 Uredništvo: dr. sc. **Martina Kolar Billege** i **Gordana Jerkić**, prof.
 Suradnici: **Damir Banić** i **Ivan Huzjak**
 Za potrebe crkve (župe), IBAN: **HR2023400091110129755**
Radno vrijeme župnoga ureda: od utorka do petka od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati

TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
 Miramarska 92, Zagreb
 931. God XXIII. 18. travnja 2021.

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

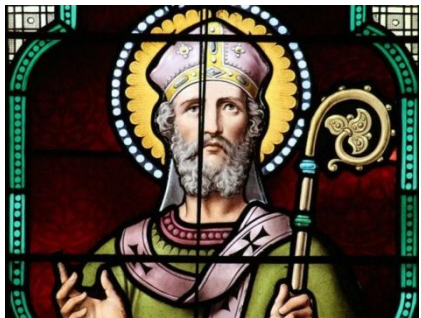
U večer istog dana nakon ukazanja učenicima na putu u Emaus i nakon što su njih dvojica stigli okupljenoj Jedanaestorici u Jeruzalem, Isus dolazi k njima. Obuzima ih zbunjenost i strah. U Bibliji to je znak da je čovjek susreo Boga, da su se stresli temelji njegova postojanja jer mu je u blizinu došla neizreciva snaga, obavilo ga neslućeno svjetlo i obasjalo nove dimenzije postojanja. Pri ulasku u božansku stvarnost čovjek osjeća poteškoću u ostavljanju svojih starih vidika. Umjesto nove stvarnosti, može mu se učiniti da vidi utvaru. Na njihovo nesnalaženje, Isus živo reagira – protestira! Govori zbunjenim učenicima: *gledajte, to sam ja! Nisam utvara!* Uskrsli je ta čudnovata stvarnost koju učenici mogu dodirnuti a teško im je u nju povjerovati! U Njemu se na čudesan način ukrštaju, ukrižuju vječnost i sadašnjost a čovjek ni jednu ne prepoznaje.

Čudesna je Božja nježnost kojom prilazi čovjeku toliko blizu da Ga ne prepoznaje. Ne u samo u uzvišenoj radosti, vizijama, teško čitljivim proroštvima nego i u onom najjednostavnijem i najbanalnijem: apostoli Ga prepoznaju i dobivaju „dokaz“ kad bude počeo jesti ribu. Dok dijeli blizinu i zajedništvo. Tek kad im se očituje u onom najobičnijem, svakidašnjem, počinju shvaćati i svjedočanstvo proroka i značenje križa. Da su nastavili držati za utvaru ili tražiti u duhovnim sferama ne bi Ga našli. Prvo su mu trebali dopustiti da bude čovjek, da s njima jede i razgovara. Tek potom će moći prepoznati Uskrsloga. Treba dopustiti Uskrsloga da bude čovjek da bi Ga čovjek upoznao kakav jest. Stoga nema pouke ako nije prošla kroz ono najprisnije – kroz temeljno ljudsko iskustvo, kroz meso, krv i zajedništvo. Gospodin i Njegova pouka nisu utvara koja dolazi odozgor u isparenjima pseudomističnih oblačića nego Ga se najlakše i najsigurnije pronalazi u temeljnom životnom iskustvu.

Otajstvo utjelovljenja uskrsnućem ono ne prestaje – On nosi svoje rane, meso, kosti; čak i jede! Uskrsli je sasvim je u ljudskoj stvarnosti i zato je kršćanska duhovnost čvrsto svezana sa doslovnom, materijalnom realnošću i realizmom. Tako ih je On htio ukrižiti. Nije utvara. Stvaran i to ne samo u Crkvi. Jer Crkva nisu samo oni koji su kršteni i upisani u knjige. To često zaboravljamo. Riječ ekklesia, crkva odnosi se na one koji su pozvani. A pozvani su svi jer apostoli trebaju počiti po svem svijetu, propovijedati svemu stvorenju. Svi su Njegovi – Krist je utjelovljen po cijelom svijetu. Nije utvara, fantazma. Ima meso i kosti – i rane! Stvarne. Posvuda se raduje, radi, trpi i plače. Posvuda Ga je moguće susretati, dodirnuti... Mogući su trenuci zajedništva, blagovanja kojima Uskrsli daje blagoslov svoje prisutnosti, svjetla i novih vidika. Moguće je Kraljevstvo među nama.

dr. sc. Ivica Čatić

Sveti Anzelmo Canterburyjski

Sveti Anzelmo u širokim slojevima Božjega naroda nije tako poznat, popularan i objubljen svetac kao neki drugi. No, tko čita njegova filozofska, teološka i mistična djela, osobito njegove molitve, ostat će zadivljen i pomalo od njega osvojen, zavoljet će ga. Njega su voljeli i njegovi suvremenici, a jedan je njegov učenik zapisao "da je Anzelmo bio najljubazniji čovjek svoga vremena".

Sveti Anzelmo rodio se god. 1033. u Aosti, u sjevernoj Italiji. Nije to veliki grad, danas broji oko

30.000 stanovnika, ali je zato vrlo star. Bio je poznat kao Augusta Praetoria već u rimsko doba. Iz toga se vremena sačuvao još i danas Augustov trijumfalni luk.

Anzelмова je majka Ermenburga bila u srodstvu sa savojskim grofovima. Otac mu Gundulf bio je rodom iz Lombardije. Anzelmo je proveo mladost u rodnom gradu, gdje ostade sve do god. 1056. Već tada je osjećao sklonost prema monaškom životu. Benediktinci su tada bili glavna i gotovo jedina redovnička snaga Europe. Anzelmo je volio svoju majku pa ga je njezina bolna smrt pogodila. Poslije majčine smrti došao je u sukob s ocem i zauvijek ostavio rodnu kuću i grad. Kroz tri je godine proveo po Francuskoj lutalački život, o kojem malo znamo.

U normandijskom gradu Beču živio je tada kao prior benediktinskog samostana glasoviti učenjak Lanfranc, koji kasnije postade nadbiskup u Canterburyju. Glas o njemu privukao je i Anzelma u samostan u Beč. Prior je odmah uočio izvanredne sposobnosti mladoga čovjeka, te ga počeo poučavati i to s najvećim uspjehom, jer je Anzelмова duša bila žedna znanja. Nakon zrelog razmišljanja, ali i kolebanja, Anzelmo je i sam prihvatio redovnički život, tako je god 1060. postao benediktinac. Već tri godine kasnije, postaje prior samostana, a god. 1078., opat. Našao je svoj poziv i u njemu se osjećao sretnim. Bit je toga poziva u tome, što je na osobit način pronašao Boga, Njime bio tako zahvaćen da mu se posve predao i posvetio. Njegov život postade potpuna služba Bogu. Monah benediktinac nije nikad sam, on živi u zajednici braće i skupa s njima služi Bogu po benediktinskoj lozinki: „Moli i radi!”

Redovnička sredina bila je za Anzelma vrlo pogodna da se razviju njegovi bogati talenti, a još više da budu iskorišteni pisanjem i poučavanjem. Anzelmo je mnogo napisao. Njegovi najstariji spisi potječu iz godina 1070. do 1078. Bile su to godine nakon završene njegove duhovne formacije. On je dozreo i počeo stvarati. Iz toga razdoblja sačuvana su nam njegova prva pisma, molitve i razmatranja. No, osim njih nastadoše i njegova vrhunska ostvarenja o Božjoj opstojanosti i biti. To su: 'Monologion' ili 'Primjer razmišljanja o vjeri', te 'Proslogion' ili 'Vjera koja traži razumno opravdanje'. Tim je djelima Anzelmo pokazao svoju filozofsku zrelost. Proslogion mu nosi najjače značajke jasnoga i originalnoga djela.

Anzelmo je bio plodan pisac. Napisao je još čitav niz djela, kao što su: 'O istini', 'O slobodnoj volji', 'O padu đavla'. U tim djelima ispituje odnos između istine, pravедnosti i slobode. Oko godine 1090., Anzelmo je kao učenjak, pisac i teolog došao u sukob s Roscelinom, kanonikom iz Compiegnea. Taj ga je optužio da podupire krivovjerne poglede na nauk o Presvetom Trojstvu. Anzelmo se obranio protiv te optužbe u jednom pismu biskupu u Beauvais, ali je počeo i s pisanjem vrlo opširne rasprave u kojoj izlaze svoje poglede. Djelo je nakon mnogih odugovlačenja dogotovio tek god. 1094., i posvetio ga papi Urbanu II. Ono nosi naslov 'O utjelovljenju Riječi'.

Godinu dana kasnije naslijedio je Lafranca na nadbiskupskoj stolici u Canterburyju, i tada počeo za njega teške godine borbi i sukoba s engleskim kraljevima, koji su se sve više uplitali u crkvene poslove. Zato ga i Časoslov Božjega naroda ovako veliča: "Anzelmo urešen bi biskupskom službom. Odvažno se borio za slobodu svete Crkve. Neustrašivim je glasom zasvjedočio da Crkva nije sluškinja, već slobodna Kristova zaručnica." Zbog svoga stava u obrani prava Crkve dva puta je morao ići u progonstvo.

Zanimljivo je, da je baš u vrijeme borbe s engleskim kraljevima napisao nekoliko teoloških djela od najveće vrijednosti. To su: 'Zašto je Bog postao čovjekom?', 'O izlaženju Duha Svetoga', 'O slaganju Božjega sveznanja, predodređenja i milosti za slobodnom voljom'. Prvo je od ta tri djela najvrjednije kao i 'Proslogion' među filozofskim djelima.

Posljednje tri godine života Anzelmo je proveo u miru i spokoju u Engleskoj. Umro je 21. travnja 1109. u Canterburyju.

Tek godine 1720., papa Klement XI. proglasio ga je naučiteljem Crkve, a da nikada formalno nije bio kanoniziran. No, o njegovu naslovu sveca nitko ne sumnja, jer Crkva samo kanonizirane svece uvrštava u broj svojih naučitelja. On je svoje visoke, ali i suhe teološke spekulacije nastojao ugrijati i dati im život izljevima svojih osjećaja, koji se pretvaraju u najljepše molitve. Tako on moli: „Učini, molim Te, Gospodine, da osjetim i po ljubavi što osjećam po spoznaj! Daj da osjetim i osjećajem što osjećam razumom!” Ljubav prema Bogu, kojom je bio prožet, budila je u njemu bol nad vlastitim grijesima pa moli: „Daj mi, Gospodine, u ovome progonstvu kruha boli i suza, za kojima čeznem više nego za obiljem svih naslada!”

Ime Anzelmo potječe iz staronjemačkoga te znači „od Boga zaštićen”.

Josip Antolović, SJ | Bitno.net

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati sve do kraja rujna 2021. godine.
2. U ponedjeljak, 19. travnja u 17.50 sati je Euharistijsko klanjanje;
3. Naši stambeni moduli dostavljeni su na adrese obitelji u Sisku i Petrinji; brojevi modula su 175, 176, 178. U ponedjeljak ćemo posjetiti te obitelji (Dević, Bernić, Palaić) i izvijestiti vas o svemu.
4. Svaku nedjelju (osim u došašću i korizmi) na svetim misama nakon popričesne molitve pjevat ćemo pjesmu na čast i zagovor svetoj Tereziji od Djeteta Isusa.
5. U nedjelju 25. travnja, Dobrog Pastira, obilježavamo **Dan duhovnih zvanja**. Nakon svetih misa prikupljat ćemo novčana sredstva za sjemenište i bogosloviju kako bismo pomogli kandidatima za svećeništvo.
6. **Prva sv. pričest** u našoj župi bit će **15. svibnja 2021. u 9.30 sati, a sveta potvrda isti dan u 12 sati**. Djelitelj sv. potvrde jest preč. Marko Kovač. Oba slavlja služit će se na otvorenom, u župnome dvorištu. Molimo sve **roditelje prvopričesnika da dođu u utorak 20. travnja** iza večernje sv. mise (18.30), na dogovor. Molim također isti dan **20. travnja roditelje krizmanika koji su prošli pripremu da dođu u 19.30 sati**; Lijepo molimo da se pri ulasku u crkvu i tijekom boravka u crkvi, tijekom sastanka, pridržavate svih propisanih epidemioloških mjera koje na poseban način uključuju obvezno dezinficiranje ruku, nošenje maske i održavanje razmaka.
7. Zahvaljujemo svima vama koji svojim priložima pomažete našoj župi. Svoje novčane priloge možete uplatiti na žiro račun župe IBAN HR2023400091110129755.
8. Uzmite ponudeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.